

handling, har behandlet lovforslaget i et møde. Og jeg kan herefter oplyse, at et flertal, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til vedtagelse uændret. Et mindretal, Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til forkastelse ved tredje behandling.

Ester Larsen (V):

Try and try and try again, sagde Chamberlain, og det gør vi så. Med tilstrækkelig udholdenhed lykkes det en dag at få indført den ændring af loven om hjemmesygeplejerskeordninger, som stadig flere kommuner efterspørger. Historien viser nemlig, at når verden ændrer sig, må selv Socialdemokratiet følge med, men det kan tage sin tid.

Regeringens økonomiske ministre opfordrer til udliciteringer, og flere og flere socialdemokratisk ledede kommuner ønsker at gå nye veje i opgaveløsningen og har derfor brug for lovændringen.

Kvalitetsinstituttet for Offentlig Service har forlængst opfordret til at åbne for, at hjemmesygeplejersker kan ansættes i et privat firma. KL både trygler og skælder for at få denne ændring af hjemmesygeplejerskers ansættelsesforhold på plads. Den tidligere sundhedsminister åbnede på et tidspunkt for en dialog, men det var kun til pynt.

Hvorfor er der så mange, der presser på? Med den politiske sammensætning, der er bag ønskerne, ja, så kan man ikke nedgøre det til et ønske om at drille regeringen. Presset skyldes ganske enkelt, at Sundhedsministeriets fortolkning af den nugældende lov forhindrer, at arbejdet kan blive tilrettelagt smidigt og fleksibelt. Det er en reel barriere for den optimale arbejdstilrettelæggelse, at personalegrupper, der arbejder endog meget tæt sammen om den personlige pleje og sygepleje, har forskellige arbejdsgivere.

Der var engang, hvor nogle troede, at offentligt ansatte ydede en bedre omsorg end privat ansatte. Den opfattelse holder ikke. Der er mas-

ser af gode eksempler på høj kvalitet i den offentlige indsats, men vi har desværre også eksempler i enkelte plejehjemssager, som viser, at offentlig drift ikke i sig selv garanterer kvaliteten. Kvaliteten er i høj grad afhængig af ledelseskraften, af evnen til at inspirere og fastholde en høj etik og af den gode arbejdstilrettelæggelse.

De erfaringer, der er indhøstet med private virksomheder, viser, at det er der kommet positive resultater ud af. At der er flere, der vil påtage sig en opgave, skærper interessen og opmærksomheden både hos den offentlige part og hos den private. Det ses klart i de kommuner, der har valgt at benytte sig af både private og offentlige løsninger. Begge parter strenger sig an. Men det er vigtigt at understrege, at det fortsat er det offentlige, der har ansvaret for, at opgaven løses med kvalitet.

I betragtning af, at et flertal af danskere, der arbejder, er privat ansatte, forstår jeg ikke den nedvurdering af alle disse menneskers arbejde, der ligger hos Socialdemokratiet. Er omhuen hos piloter i private luftfartsselskaber mindre end hos piloter i forsvaret? Er sygeplejerskerne hos de privatpraktiserende speciallæger mindre omhyggelige end hos de hospitalsansatte? Ideologien bliver mere og mere anstrengt, for eksemplerne fra virkelighedens verden taler deres eget overbevisende sprog.

Det er paradoksalt, at amterne gerne må udlicitere komplicerede behandlinger, som f.eks. hjerteoperationer, mens kommuners udlicitering af selvstændige plejopgaver giver sundhedsministeren anledning til svære betænkeligheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 51 (V, KF, DF, CD, KRF, FRI og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.